

Hoe logisch is Kynologisch?

Kyno betekent hond en logisch betekent vanzelfsprekend. Dat eerste deel ga ik niet betwisten echter dat de kynologie, logisch is, kan ik niet beamen.

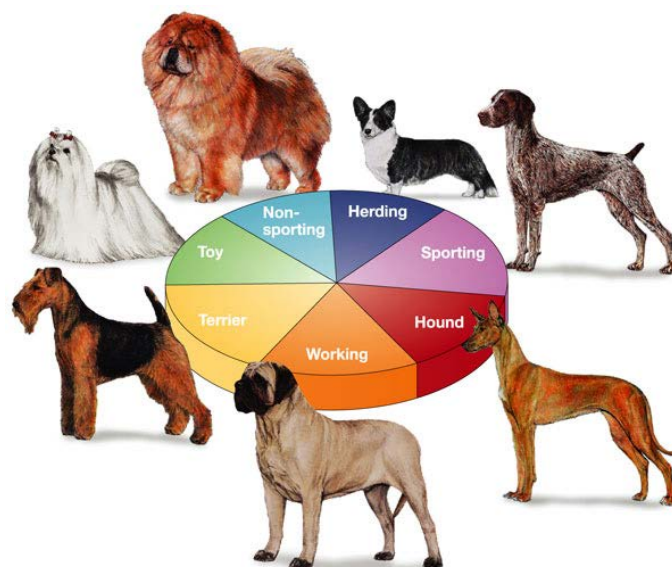
Doordat we een aantal jaren Mastiffs hebben en daar graag mee willen fokken, hebben we ons verdiept in de kynologie. Het was en is een interessante trip waarbij Mastiff fokkers en Mastiff rasverenigingen, de Raad van Beheer, en zeker ook de erfelijkheidsleer ons veel inzicht hebben gegeven. Helaas lijken de wijsheden die in veel gevallen nog steeds de basis vormen voor het fokken niet gestoeld op wijsheid aangezien de algehele gezondheid van de Mastiff achteruit hobbelt.

1. De Geschiedenis

Als Mastiff liefhebber kennen we allemaal de verhalen over hoe dit ras vroeger een belangrijke rol speelde in het leven van de mens. Het was een grote, functionele hond die als bewaker ingezet werd. Zo schrijft men dat hij de beschermer was van de Babyloniërs, wat toch een leuk weetje is, als je in Babylonië woont. Ze werden ingezet als vechthonden in arena's in de tijd van de Romeinen en vochten zij aan zij met hun baas op de oorlogsvelden. Oude schilderijen van prachtige jachtaferelen laten zien hoe de Mastiff met zijn krachtige kaken groot wild in bedwang hield, zodat hun baasje de buit mee naar huis kon nemen. In deze tijd wordt er gefokt op capaciteit en functionaliteit. Niemand was gebaat bij extremiteiten in bouw of gewicht, kleur, vorm van de oren of veel vel rond de kop.

1.1. De Mastiff; een werkhond

De Mastiff werd en wordt soms nog in de groep werkhonden geplaatst. Hoewel men respectvol beweert dat het één van de oudste rassen is, heeft de mens diezelfde Mastiff, werkhond, waakhond, jachthond, van de kaart geveegd. De WOI en WOII waren voor dit ras een letterlijke veldslag. Stierven ze niet in de oorlog dan waren de onderhoudskosten na de oorlog een belangrijke reden om het ras niet langer in stand te houden of letterlijk te doden. Met minder woorden wordt dit ook beschreven in de [omschrijving van het ras](#) op de website van de Raad van Beheer. Waarom zij aangeven dat de Mastiff al in de pré historie voorkwam in Engeland of waarom de Mastiff ook wel Old English Mastiff genoemd wordt, is mij een raadsel. Het voorvoegsel 'Old English' is waarschijnlijk ontstaan vanwege de drang van het Engelse volk om zich vanaf 1600 verschillende landen toe te eigenen en interessante dingen uit dit land mee te nemen naar Engeland. Maar prehistorisch lijkt me een enorme over-statement.

1.2. De Mastiff; een kruising

Sinds wij een kruising Mastiff * Greyhound hebben, zijn we niet meer zo geliefd in de Mastiff wereld. Je vraagt je af waar de stellige uitspraken over een rashond, ook wel stamboomhond genoemd, of kruisingen vandaan komen en waarom men zo gebrand is op een rashond of kruising.

De Raad van Beheer geeft aan dat een stamboomhond een betere keuze is dan een kruising. De Stichting Dier & Recht verwijst naar een ramphond als er gesproken wordt over een rashond en beveelt mensen aan een niet-rashond of kruising uit een asiel te halen, aangezien deze honden volgens hen minder belast zijn met erfelijke afwijkingen.

En wat schrijven deze partijen over de Mastiff? Volgens de [rashondenwijzer](#) van Dier & Recht is dit ras de grondlegger van vele hondenrassen en volgens de [Raad van Beheer](#) is de Mastiff na de oorlog opnieuw opgebouwd uit verschillende rassen als de Bulldog, Bull Mastiff en de Sint Bernard.

Kyno-logisch samengevat:

De Raad van Beheer die rashonden promoot geeft aan dat de Mastiff een kruising is, en Dier & Recht die kruisingen promoot geeft aan dat de Mastiff een rashond is. Ingewikkeld, even nog een keer lezen.

2. Gezondheidsonderzoek van de Mastiff

Beide genoemde partijen vermelden iets over de gezondheid van de Mastiff. De Raad geeft aan dat fokdieren getest worden op HD. Waarom dat gedaan wordt of wat de consequenties zijn o.b.v. de resultaten, staat niet vermeld. Dier & Recht spreekt over 21 erfelijke afwijkingen. Deze statements zetten je op zijn minst aan het denken en roepen vragen op.

We hebben nu een aantal jaren Mastiffs en het lijkt erop dat alleen onze hondjes, van verschillende bloedlijnen en o.a. van de Nederlandse fokkers, last hebben van bijvoorbeeld hotspot, groeipijnen, onverklaarbare jeuk, huidklachten of vruchtbaarheidsproblemen. Of zou het zo zijn dat...?

De rasvereniging en praktiserend fokkers lijken de beste bron voor vragen hieromtrent.

2.1. Vragen staat vrij.....maar niet over gezondheid

Tijdens ons lidmaatschap van de rasverenigingen hebben we geleerd dat we moeten vertrouwen op de uitspraken van 'de oude rotten in het vak'. Onderzoeken zijn niet aanwezig, dus uitspraken als 'ik heb gehoord dat', 'in het verleden heb ik gezien dat', 'dit is beter' is de basis waarop wij geadviseerd worden en besluiten genomen worden omtrent die gezondheid.

Tot mijn verbazing wordt onderzoek naar de gezondheid van een Mastiff ook niet op prijs gesteld.

2.2. Horen, zien en zwijgen

Ik denk dat het die keer was dat ik op de vingers getikt werd door een fokker en verzocht werd om te stoppen met het doen van navraag over de aanwezigheid van een oogafwijking in de lijn van 1 van onze honden. Met andere woorden; stop met het verzamelen van informatie bij fokkers over de gezondheid van de voorouders van je hond.

Volledig verbouwereerd heb ik domweg de vraag gesteld waarom dit niet mocht. We wilden immers alleen weten of de oogafwijking een erfelijke afwijking zou kunnen zijn? Een vaag antwoord volgde met een duidelijk verzoek hiermee te stoppen. Dit verzoek was uiteraard een trigger om me er verder in te verdiepen.

Ook het invullen van de eerste dekaangifte was een eye-opener. Van meerdere fokkers kreeg ik het advies om niet aan te geven dat het een kunstmatige bevruchting betrof (KI). Nee, je moest invullen dat het een natuurlijke dekking was, drukte men mij op het hart. De reden: 'Het is zo'n gedoe want dan moet je allemaal extra papieren invullen en we doen het allemaal zo.'

Daar kwam het besef dat we in een vreemde wereld terecht waren gekomen. Een wereld van horen, zien en zwijgen of misschien beter gezegd; een wereld van horen zeggen, denken te zien en roddelen, is mijn persoonlijke interpretatie en ervaring.

Kyno-logisch?

Nee in tegendeel. Op het moment dat er een kans aanwezig is dat je hond een erfelijke afwijking zou kunnen hebben, moet je dit altijd onderzoeken. En als we allemaal invullen dat we geen KI doen, dan lijkt het alsof dit ras zichzelf voort kan planten, echter, de kans dat dit in werkelijkheid steeds moeilijker wordt, zal niet uit onderzoeken naar voren komen. Op die manier kun je dit mogelijke probleem wat bij meerdere rassen (en andere diersoorten) aanwezig is, niet tijdig signaleren, ondervangen en werken aan een natuurlijke oplossing.

2.3. De Kleine wereld van de grote hond

Voor dit, in Nederland, kleine ras zijn maar liefst 2 rasverenigingen. Op hun websites is te lezen dat zij hetzelfde doel nastreven: het behoudt van een gezond ras en het stimuleren van de fokkerij. Tevens organiseren zij dezelfde activiteiten. Je zou zeggen waarom dan 2 rasverenigingen? Nou kijk dat zit zo, de mensen achter de rasverenigingen verschillen van mening over hoe het doel te bereiken en hebben ruzie gekregen. Dit heeft geleid tot 2 Mastiff verenigingen met resp. 7 en 4 unieke Nederlandse fokkers op hun lijst anno dec. 2016. Daarnaast zijn er nog ongeveer 7 fokkers die niet aangesloten zijn bij een rasvereniging in Nederland om uiteenlopende redenen.

2.4. Mastiff in gevaar door de omvang

Ik ga het hier niet hebben over de te grove of te zware Mastiffs, maar over het aantal nesten dat een ras in stand houdt. In 2016 zijn er in Nederland 4 nestjes Mastiffs geboren, met in totaal 22 pups in leven. Dat is weinig en verontrustend, helemaal als je weet dat een ras klein genoemd wordt door de Universiteit Wageningen (UZ) als er per jaar minder dan 23 nestjes geboren worden. Het advies van de UZ is dan ook om meer mensen te stimuleren om te gaan fokken aangezien dit het ras ten goede komt.

In Engeland staat de Mastiff op plek 18 van de lijst van ['bedreigde Engelse rassen'](#). Een ras wordt op deze lijst geplaatst als er minder dan 300 pups geregistreerd worden per jaar. Voor de Mastiff waren dit 158 pups in 2015.

2.5. Fokkers en dekreu-eigenaren

Je vraagt je af waarom er zo weinig pups geboren worden als er zoveel veel fokkers en dekreu-eigenaren aangesloten zijn bij de verenigingen in Nederland.

Nou dat zit zo; volgens een vereniging ben je fokker, als je je ooit als fokker aangemeld hebt. Ook als je nog nooit een nestje hebt gefokt, of als het 10 jaar geleden is dat je een nestje gefokt hebt, ben je fokker op die lijst. Die fokkers staan dus ook op hun lijst.

Voor dekreu-eigenaren geldt hetzelfde; als je een reu hebt die nooit gedekt heeft, of je reu is al jaren dood maar ergens ligt nog een kladje sperma in de diepvries, blijf je dekreu-eigenaar en staat je hond op deze prachtige lijst. En ook die reuen staan op die lijst.

Ik heb niet de indruk dat fokkers of dekreu-eigenaren perse op die lijst willen staan terwijl zij niet fokken, maar verwacht dat het in een aantal gevallen, net als bij ons, het maar niet wil lukken om een nestje Mastiffs op de wereld te zetten.

PS: aangezien niet men liever spreekt over dekkingen die niet gelukt zijn, weet ik dit niet zeker.

2.6. Het fokken van een gezonde rashond - stamboomhond

Rasverenigingen zijn verplicht om een fokreglement op te stellen. Hierin kunnen o.a. de gezondheids-eisen vastgelegd worden waaraan een hond, waarmee gefokt wordt, moet voldoen. Een rasvereniging mag zelf verzinnen welke gezondheidseisen er gesteld worden. Let op; om hierover een besluit te nemen hoeft je geen fokker te zijn (die bedenken het) en je hoeft geen verstand van honden te hebben. Je moet als lid alleen de algemene ledenvergadering bijwonen en je hand op steken of een briefje 'voor-tegen' invullen aangezien het vaak anonieme stemming betreft.

Ben je lid van de vereniging, dan moet je je aan die regels houden, zo vertelt de Raad mij, anders gelden er géén minimale gezondheidsregels. Je moet wel aan wat regeltjes voldoen. Een stamboom kun je aanvragen bij de Raad als de ouderhonden een FCI stamboom hebben. Nogmaals, er gelden dus geen gezondheidseisen. Juist, dat is diezelfde Raad van Beheer die de gezondheid van de stamboomhond bovenaan hun lijstje heeft staan.

Kyno-logisch?

Ja, ik herken weer dat woord hond maar dat andere woord...wat was dat ook al weer? Hoe kun je als rasvereniging stellen dat de gezondheid van de Mastiff het primaire doel is en vervolgens niet in staat zijn om krachten en kennis te bundelen en fokkers aan je te binden.

Hoe kun je als Raad van Beheer nu stellen dat je beter een rashond, sorry stamboomhond kunt kopen, als de enige voorwaarde is dat je de papierenwinkel op orde hebt en geld overmaakt? Het klopt dat er iemand van De Raad een half uurtje langs komt om de pupjes te chippen. Ik mag echter aannemen dat pupkopers langer dan een half uur bij de fokker zijn geweest om een oordeel te vormen over fokker en pup, voordat zij een hond aanschaffen.

3. Het systeem; de cultuur

Fokken is selectie + vermeerdering.

Iets uitgebreider; fokken is het systematisch verbeteren van de erfelijke aanleg van dieren door de beste dieren te gebruiken als ouderdieren voor de volgende generatie.

De interpretatie van systematisch verbeteren is echter voor iedereen verschillend en verandert met de tijd. Zo was de Mastiff vroeger een jachthond, waakhond, werkhond en werd er geselecteerd op functionaliteit en niet op uiterlijk en 'schoonheid'. Vandaag de dag is zijn functie niets meer of minder dan een gezelschapsdier. Dus waar wordt dan op geselecteerd?

Ons selectiesysteem is cultuur geworden en gebaseerd op 3 pijlers:

Rasstandaard	: lijstje van uiterlijke kenmerken
Fokreglement van rasverenigingen	: regels opgesteld door n clubje mensen
Shows	: pup van kampioensouders leveren meer geld op

Hoewel de Raad van Beheer aangeeft dat gezondheid belangrijker is dan uiterlijk is zij diegene die stambomen afgeeft aan puppen uit niet geteste ouderhonden. Zij is tevens de partij die de rasstandaarden publiceert op haar website én de organisator van de grootste schoonheidswedstrijd voor honden in Nederland; de Winner. Hiermee beweer ik niet dat de winnaars van de shows geen mooie of gezonde kunnen honden zijn, echter een kampioenshond hoeft niet gezond te zijn.

Kyno-logisch?

Ach, er lijken zo op het eerste gezicht wat tegenstrijdigheden in het overzichtje te staan. Merk daarbij op: Voor een stamboomhond kun je meer geld vragen dan voor een niet stamboomhond mét gezondheidstesten. Het bedrag loopt in de regel op naarmate de hond meer shows gewonnen heeft, althans als we kijken naar de verkoopprijzen in Europa. € 3.000 voor een Mastiff pup van een kampioenshond is tegenwoordig niet heel vreemd. Is de definitie van broodfok; het fokken van zoveel mogelijk hondjes voor een geringe prijs of het fokken van een paar hondjes voor de hoofdprijs?

4. Gezondheidsgegevens Mastiff

Het is een hele klus om gezondheidsgegevens van de Mastiff boven water te krijgen en als je de onderzoeken leest, hoe interpreteer je resultaten? Zijn ze allemaal wetenschappelijk onderbouwd? Welnee, maar het geeft je wel een beeld als je de analyses naast elkaar plaatst. Althans mij heeft het meer inzicht gegeven dan alle 'wijsheden' die ik in de eerste jaren gehoord heb o.b.v. meningen van deze en gene.

Over genen gesproken, die zijn zeker van belang in dit hele verhaal, zo niet het belangrijkste!

4.1 Genetica voor Jip en Janneke

We kunnen stellen dat ik Janneke ben en biologie niet mijn sterkste vak was op school. De hondjes hebben mij de afgelopen jaren echter getriggerd me te verdiepen in de genetica. Naast veel taaie, Engelse artikelen en uitleg van buitenlandse fokkers, heb ik de cursus erfelijkheidsleer & fokkerij gevolgd. Ik ga het zo simpel mogelijk uit proberen te leggen en doe een beroep op jullie boerenverstand.

Je hoort steeds meer over de problemen die ontstaan door een te kleine genenpool. Zoals bij elk levend wezen, heeft voortplanting in een gesloten groep een negatief effect op de gezondheid, zo ook bij Mastiff. Verwantschap en inteeltpercentage zijn daarbij veel gebruikte begrippen, maatstaven.

4.2. Omvang van de genenpool

Elke hond (elk levend wezen) bestaat uit genen die erfelijk materiaal bezitten en de basis vormen voor de gezondheid, het uiterlijk en deels het karakter.

Alle genen hebben een functie en zijn vaak op een bepaalde manier aan elkaar verbonden. Het is van belang voor de gezondheid, dat we veel verschillende genen hebben zodat alle verschillende functies optimaal ingevuld kunnen worden.

Alle genen van een ras bij elkaar noemen we een genenpool. Hoe meer genen er in die pool zitten, hoe hoger de diversiteit, hoe kleiner de kans op het ontstaan van erfelijke ziekten.

4.3. 'Voordeel' van een kleine genenpool

Er zitten 'voordelen' aan minder verschillende genen. Als genen dezelfde eigenschap bevatten is het beter voorspelbaar hoe de hond er uit komt te zien, lees voldoet aan de rasstandaard, scoort op een show. Bijvoorbeeld; als 2 honden elk 2 deeltjes in een gen hebben die dezelfde kleur dragen, krijgt de pup die kleur. Dit is uiteraard erg prettig als je wilt dat je hond volledig voldoet aan een rasstandaard of voldoet aan 'de vraag van de consument'. Daarnaast is het in de fokkerij voor veel mensen nog steeds belangrijk dat er shows gewonnen worden, een wedstrijd die draait om het uiterlijk.

4.4. Nadeel van een kleine genenpool

Als je minder verschillende genen hebt, verlies je een deel van het materiaal waar een hond uit opgebouwd is. Een gen bestaat uit een deeltje van de vader en een deeltje van de moeder. Als het deeltje van de vader en het deeltje van de moeder (min of meer) gelijk zijn, is er een grotere kans op een genetische afwijking, als dit gen defect is.

De deeltjes van de ouders gaan meer op elkaar lijken op het moment dat zij verwant zijn aan elkaar, familie zijn van elkaar. Er wordt dan gesproken over een inteeltdepressie met als gevolgen:

- Algehele achteruitgang van het ras
- Kans op erfelijke ziektes wordt vergroot
- Vruchtbaarheid wordt verlaagd
- Algehele gezondheid wordt verminderd, lager immuunsysteem
- De dieren worden kleiner
- De dieren leven korter

4.5. Om het begrijpelijk te maken

Iedereen snapt dat het niet verstandig is om kinderen te krijgen van je halfbroer, oom, neef of een ander familielid. De voorbeelden die tijdens de cursus Erfelijkheidsleer & Fokkerij genoemd werden, maken de reden tastbaar; google op de Volendamse of Katwijkse ziekte en je begrijpt het principe. Het is echter wel toegestaan en geaccepteerd om je hondje te laten dekken door een halfbroer, oom, neef of verder familielid. Sterker nog; er worden nog steeds, met trots, aankondigingen van dekkingen gepresenteerd waar 1 voorouder een keer of 4 terugkomt in de stamboom. De reden is dat men trots is dat die geweldige kampioenshond vaak voorkomt in een stamboom en de kans groter is dat de pup op die voorouder gaat lijken.

5. Het verkleinen van de genenpool

Voor de Mastiff staan er volgens de boeken 12-20 honden aan de oorsprong van het ras. Dit noemen we de founders. Daarmee zijn alle Mastiffs dus opgebouwd uit hetzelfde genetische materiaal (familie van elkaar). Die kleine genenpool is verder verkleind door selectie o.b.v. regels en invloeden van shows.

5.1. Gesloten stamboek en selectie op uiterlijk

Met de wetenschap dat diversiteit van de genenpool een hele belangrijke basis vormt voor de gezondheid, is het verontrustend dat stamboeken rond 1900 gesloten werden en er vanaf dat moment alleen gefokt mag worden met honden die aan de rasstandaard (uiterlijke kenmerken) voldoen en een stamboom hebben.

Honden (met name reuen) die veelbelovend prijzen winnen op een show hebben in de praktijk de voorkeur bij voortplanting.

5.2. Populaire dekreuen

De teefjes zijn fysiek beperkt in hun voortplanting. Ze kunnen zich in een bepaalde periode van hun leven voortplanten en worden maximaal 2 keer per jaar loops. Een reu kan zich echter elke dag voortplanten als hij de kans krijgt. Als aangegeven, zijn kampioensreuen interessanter voor een fokker dan een onbekende reu. Dit geldt ook voor een reu die eerder gedekt heeft aangezien je bij eerdere nesten kunt zien hoe zijn nakomelingen zich ontwikkeld hebben.

Dit heeft als direct gevolg dat er een kleine groep reuen ingezet wordt voor de fok. Hierdoor verkleint de genenpool verder binnen een ras.

Ook in het recente verleden (2014-2015), zien we dat 1 reu, van de oprichter van de rasvereniging: de Mastiff liefhebbers, in ruim een jaar bijna 50 pups in Nederland heeft verwekt. Let op; dat is bijna de helft van de pups die in die periode geboren zijn in Nederland en waarvan diverse fokkers in Nederland een teefje hebben gekocht.

Op de dekreenlijst van de OEMCN staan enkel opa, zijn 2 zoons en zijn kleinkind. Wellicht is alleen deze bloedlijn geschikt bevonden door de vereniging? Direct gevolg van het promoten van 1 bloedlijn is een verkleining van de genenpool. Note; deze reuen hebben allemaal prachtige kampioenstitels.

5.3. De belangrijkste voorouders in Nederland

Uit de analyse die ik in 2016 gemaakt heb o.b.v. online nestregistraties van de Raad van Beheer (stamboomhonden) in de afgelopen 20 jaar blijkt dat er 1422 Mastiff pups geboren zijn:

TOP 10 reuen:

zijn verantwoordelijk voor bijna 30% van de geboren pups in die periode (405 pups)
stammen allemaal af van 2 populairste reuen; Greiner Hall Cotswold en Lazybones Outlaw Rab

TOP 10 teven:

zijn verantwoordelijk voor ruim 20% van de geboren pups in die periode (300 pups)
stammen allemaal af van 1 populaire teef (van 1 teefje is de stamboom niet bekend)
Gwendoline van de Summes Mansio

Interessant weetje:

- Gwendoline van de Summes Mansio is een dochter van Greiner Hall Cotswold.
- Bijna de helft van de pups, geboren in 2014-2015 stammen af van Lazybones Outlaw Rab

Kyno-logisch?

Hoe kleiner de genenpool, hoe groter de kans op gezondheidsproblemen, stelt elk wetenschappelijk onderzoek. Het promoten en veelvuldig gebruiken van 1 bloedlijn is uiterst onlogisch aangezien hierdoor direct een verkleining van de genenpool ontstaat. Het fokken met honden die aan elkaar verwant zijn is het definitief weggooien van een deel van de genenpool en het opzoeken van gezondheidsproblemen.

6. Meten is weten

De omvang van de genenpool kun je in kaart brengen door de mate van verwantschap of inteelt te berekenen. Een simpele uitleg: als de Mastiff opnieuw opgebouwd is na WO II uit 12-20 honden, mag je aannemen dat alle Mastiffs familie zijn van elkaar. Realiseer je dat een combinatie halfboer-zus toegestaan is en besef dat een toegestane combinatie neef - nicht leidt tot een verwantschap tussen de dieren van 12,5 %, d.w.z. dat de dieren met een bepaalde waarschijnlijkheid voor 12,5% hetzelfde DNA hebben. Dat betekent dat de inteeltwaarde (COI waarde) van de pup 6.25 % is en dat dit meteen het percentage unieke genen is dat weggegooid is. Dat komt dus nooit meer terug!

6.1. COI Waarde Mastiff 30%

We kunnen de COI waarde berekenen aan de hand van de stamboom van een hond. Je maakt dan een kansberekening t.a.v. het inteeltpercentage dat van toepassing is op jouw hond.

De COI waarde wordt echter veel nauwkeuriger als ook het DNA meegenomen wordt in de berekening. In december 2016 zijn voor het eerst de COI waarden van 112 hondenrassen gepubliceerd waar DNA gegevens meegenomen zijn in de berekening.

[Het resultaat?](#) Schrik niet; er zijn ongeveer 20 rassen die een COI waarde hebben onder de 25%. De Mastiff tikt de 30% aan! Bedroevend, helemaal als je weet dat er maar weinig fokkers (willen) weten dat het van groot belang is om het inteeltpercentage zo laag mogelijk te houden i.v.m. de gezondheid van het ras.

Kyno-logisch?

Ff voor de leuk, we doen een quiz. Wie het goed heeft mag door voor de koelkast!

- *Bezoek de websites van de Mastiff fokkers en turf hoe vaak het woord genenpool, verwantschap of COI-waarde vermeld wordt.*
- *Bezoek diezelfde websites en turf hoe vaak showresultaten en de rasstandaard vermeld worden.*

7. De gezondheid van de Mastiff anno 2016

Om een beeld te krijgen van de gezondheid van de Mastiff heb ik me in verschillende onderzoeken en databases gestort. Een samenvatting:

Gemiddelde leeftijd van een Mastiff:	6.5 jaar (database Finland)
Sterftcijfer onder de 5 jaar:	27% (Offa USA)
Ouder dan 10 jaar:	22% (Offa)
% Mastiffs dat kanker heeft en/of hieraan sterft:	15% (Offa en Finland)
Orthopedische problemen exclusief HD-ED	13% (Offa)
Goede heupen:	33% (Finland)
Huidproblemen:	> 14% (Offa)
Totaal aantal gezondheidsafwijkingen:	138 (Offa)

Ook de Kennelclub in Engeland heeft een [onderzoekje](#) gedaan. Het is niet echt representatief aangezien er slechts 24 Mastiffs meededen aan het onderzoek. In de positief geformuleerde conclusie melden zij dat de meeste Mastiffs geen gezondheidsprobleem hebben, zijnde 62.5%. 1 op de 3 Mastiffs heeft dus WEL gezondheidsproblemen! De gemiddelde leeftijd is hier 6-8 jaar.

De reden waarom hier gerefereerd wordt aan de gegevens uit [Finland](#), [Amerika - Offa](#) en Engeland is omdat ik geen andere analyses of onderzoeken heb kunnen vinden. Mocht iemand over meer gegevens beschikken, neem ik deze met liefde op in de resultaten.

7.1. Dalende gemiddelde leeftijd

Uit diverse onderzoeken blijkt dat de gemiddelde leeftijd van de Mastiff daalt. Als echter gepubliceerd wordt dat uit onderzoek blijkt dat de gemiddelde leeftijd voor de Mastiff slechts 6.5 jaar is (Finland), hebben een aantal mensen de drang om direct aan te geven hun Mastiff... precies; 10 of ouder is.

Wat ze zich blijkbaar niet realiseren is dat dat meteen aantoonde dat er dus net zoveel Mastiffs gestorven zijn die veel jonger zijn dan 6,5 jaar. Zo werkt dat met gemiddelden.

Websites als wikipedia, hondenras en pedigree zijn gelukkig nog positief gestemd en vermelden dat de Mastiff 10 - 12 jaar wordt. Ik verwacht dat dit inderdaad zo was, maar geen realiteit meer is.

7.2. Genetica in beeld

In deze video wordt heel simpel uitgelegd hoe genetica in elkaar steekt.

In de video is de Ierse Wolfshond als uitgangspunt genomen en komen meer rassen aan bod. Het principe geldt ook voor de Mastiff en andere rassen.

Klik op het plaatje om de video af te spelen.

Met dank aan Henny van den Berg

8. Gezondheid van de Mastiff in Nederland

Althans volgens de rasverenigingen.

De OEMCN doet geen uitspraken over de status van de gezondheid van de Mastiff, maar publiceert een prachtig Excel bestand met gezondheidsuitslagen met bijna 700 regels en ruim 30 kolommen. De andere rasvereniging geeft op de website nauwkeurig aan hoe groot de oren moeten zijn en god weet wat voor irrelevante info nog meer, maar ook hier wordt met geen woord gerept over de status van de gezondheid van het ras. Althans mijn control F toetsje kwam het woord op de website niet tegen, anders dan in de weergave van het doel: 'Het doel van de vereniging is te waken over het behoud van het klassieke rastype van de Mastiff en zijn gezondheid, vitaliteit en levensverwachting.'

Uhm oh ja, de hamvraag; kyno-logisch? Neen.

8.1. Hoe krijgen we een gezonde populatie Mastiffs volgens...

Hoewel er geen informatie over de status van de gezondheid van de Mastiff gepubliceerd wordt door de rasverenigingen, geven beide clubs in hun fokreglementen wel aan, aan welke voorwaarden een Mastiff moet voldoen om ermee te mogen fokken.

De inhoud van de fokreglementen van de beide verenigingen liggen behoorlijk ver uit elkaar, waardoor ik concludeer dat de verschillende zienswijze, ervaringen en gedachte hierover, niet veel met kennis te maken hebben, maar berusten op subjectiviteit en persoonlijke invulling. Het is bijna ondenkbaar anno 2016 waar zoveel onderzoeken, cursussen en specialisten voor handen zijn.

[Vereniging 1](#) heeft inmiddels een behoorlijke lijst gecreëerd waarbij niet gefokt mag worden met een Mastiff die 1 van de oogafwijkingen op hun lijstje heeft en/of bepaalde heup- en elleboog afwijkingen. De meest voorkomende, erfelijke oogafwijkingen ectropion en entropion zijn niet opgenomen in de lijst.

Er is in de vergaderingen waar ik bij ben geweest of notulen van heb ontvangen nooit gerefereerd aan onderzoeken die de mate van overerving aantonen.

Wel is er vorig jaar een wetenschappelijk onderzoek gepubliceerd waaruit blijkt dat de afwijkingen in heupen slechts in 15-40% van de gevallen ontstaan door een genetische afwijking. Men weet tot op de dag van vandaag niet precies welke genen zorgen voor de vererving van heupafwijkingen. Je kunt dit niet o.b.v. een DNA onderzoek vaststellen aangezien meerdere genen een rol spelen.

Overigens komt het fokreglement dat deze vereniging online publiceert niet overeen met de laatste notulen die ik ontvangen heb in 2014. Het gepubliceerde document stamt uit mei 2012.

[Rasvereniging 2](#) werpt een ander licht op de zaak. Hier geldt geen enkele uitsluiting o.b.v. gezondheid maar acht men het wenselijk de Mastiffs waarmee gefokt wordt te testen op heupafwijkingen.

Consequenties worden niet verbonden aan de resultaten van de HD test.

Wel geven zij in artikel 4.3.1. aan dat er niet mag worden gefokt met honden: 'die ernstige ziekelijke afwijkingen vererven of daarvan verdacht kunnen worden op grond van het voorkomen daarvan bij nakomelingen en/of voorouders.'

Poeh, hoe gaan we dit aantonen zonder DNA test of onderzoek en in een wereld waar navraag over gezondheid van ouderhonden niet op prijs gesteld wordt? Ik verwacht dat we weer moeten vertrouwen op de ervaring en uitspraken van de 'oude rotten in het vak'.

En hoewel zij geen enkele hond uitsluit om gezondheidsredenen, blijken ze wel honden uit te sluiten vanwege hun uiterlijk?! Maar...hierover mag gediscussieerd worden met de jury (het bestuur).

8.2. Een ziekte IN of UIT een ras fokken

In de fokreglementen wordt niet gesproken over combinaties van dieren. Dat is raar aangezien we geleerd hebben dat een pup voor 50% bestaat uit de genen van de vader en voor 50% uit de genen van de moeder. Het uitgangspunt in de fokreglementen is veelal het uitsluiten van 1 hond met een afwijking omdat je anders een 'ziekte' in het ras fokt.

Dan denk ik; als je een ziekte IN een ras kunt fokken, kun je hem er ook weer UIT fokken. Als ik mijn logica toets bij de Universiteit Wageningen tijdens de cursus Erfelijkheid & Fokkerij, blijkt dit inderdaad te kloppen.

Uiteraard is het belangrijk te weten hoe de afwijking vererft. Het advies is om naar beide ouders te kijken, aangezien de combinatie van honden zorgt voor de samenstelling van genen van de pup.

Kyno-logisch?

Het domweg uitsluiten van individuele honden binnen een ras vanwege een afwijking die niet bewezen overgedragen wordt of erger nog vanwege een 'schoonheidsfoutje' is niet erg logisch, ergo erg dom! Het is verstandig dat honden onderzocht worden op een erfelijke afwijking, zodat vastgesteld kan worden in hoeverre de erfelijke afwijking overgedragen wordt. Daarna kijk je naar de combinatie die je wilt maken aangezien een hondje bestaat voor 50% uit de genen van de papa en 50% uit de genen van de mamahond. Les 1 genetica? Er wordt op geen enkele manier in de reglementen gesproken over combinaties van honden. Dus logisch; nee.

9. Dus een kruising is gezonder?

Hoewel Dier en Recht predikt dat een niet-rashond of kruising uit een asiel minder belast zijn met erfelijke afwijkingen wil dat niet zeggen dat deze honden gezonder zijn!

'Het hondje van de bakker' kan zo maar gedekt zijn door haar zoon. Meten is weten en over deze hondjes is in de regel niet veel bekend, dus om hier een uitspraak over te doen, lijkt op zijn minst voorbarig. Om een inschatting te maken van de potentiële gezondheid van je hond moet je een aantal zaken op een rijtje hebben:

- wie zijn de ouders, voorouders
- hoe is de gezondheid van de ouders – zijn zij getest op veelvoorkomende ziekten
- hoe hoog is de COI-waarde, het verwantschap
- hoe zijn ze opgegroeid – socialisatie-voeding-beweging-entingen
- etc.

Kyno-logisch:

Nee natuurlijk is het niet logisch om te stellen dat een willekeurige kruising gezonder is dan een rashond. Met de groetjes van de hondjes van de bakker en mij!

Gaby Bemelen en de hondjes
Wordt vervolgd!